

[Arentoff.]

stille direkte spørgsmål og få direkte og åbne svar.

For mig at se er det helt urealistisk at tage spørgsmålet om ophævelse af hr. Glistrups immunitet op på dette tidspunkt, to dage før tingets sommerferie. Efterforskningen, der jo ikke er afsluttet, kan udmærket køre videre, til et fuldstændigt anklageskrift kan foreligge, og så kan spørgsmålet om immunitetsophævelse tages op igen.

Hr. Glistrup skal ikke og vil heller ikke dække sig ind under parlamentarisk immunitet, men når der til sin tid kan foreligge et fuldt udarbejdet anklageskrift, hvoraf det fremgår helt præcist, hvad det pågældende medlem af folketinget anklages for, kan spørgsmålet om immunitetsophævelse tages op. Det har altså ingen hast. Tingets medlemmer bør erindre sig, at når først immuniteten er hævet, vil den ikke kunne gives tilbage, før en eventuel sag er endeligt afsluttet.

Jeg skal derfor anmode hvert enkelt af folketingets medlemmer om at ransage sin samvittighed og samtidig nøje overveje, om det enkelte medlem føler, at han eller hun kender sagen grundigt nok til at træffe beslutning nu i dag, og bede det enkelte medlem stemme i overensstemmelse med ånden i grundlovens § 57 med grundlovens § 56 i tankerne. § 56 siger som bekendt:

„Folketingsmedlemmerne er ene bundet ved deres overbevisning og ikke ved nogen forskrift af deres vælgere“.

Her er der altså ikke tale om partidisciplin eller forligsaftaler, men om en alvorlig, subjektiv stillingtagen. Lad mig slutte med at sige, at det har ingen hast med ophævelsen af hr. Glistrups immunitet. Lad os afvente udviklingen til næste samling.

Gede (FP):

Der er noget, der tyder på, at den politiske debat her i landet i den senere tid er kommet ned på, eller jeg vil sige under lavmålet. Det er blevet nævnt, at den forhenværende statsminister rejser rundt i landet og gør sig store anstrengelser for at overbevise eventuelle socialdemokratiske domsmænd om, hvordan de skal dømme, såfremt de skulle blive domsmænd i den sag, man nu agter at anlægge mod hr. Glistrup. En endnu mere forhenværende statsminister, hr. Hilmar Baunsgaard, skriver, at frem-

skridtspartiets medlemmer af folketinget er blevet indoktrineret af hr. Glistrup. Jeg vil ikke ulejlige med at dementere det, men sige: enten er dette udtryk for en enorm respekt fra hr. Hilmar Baunsgaards side for hr. Glistrups dygtighed, eller også er det udtryk for en injurierende omtale af 26, nej, 24 andre medlemmer af folketinget. Det er det, der får mig til at sige, at når jeg står her i dag, og når jeg er indvalgt i folketinget, så skyldes det naturligvis, at jeg fra første færd allerede ved sagens rejning efter at have undersøgt den så godt jeg kunne og ud fra det kendskab, jeg havde til skattevæsen, skattereglerne, skattepraksis, retspraksis osv., måtte komme til den overbevisning, at der var tale om en politisk proces. Var jeg ikke kommet til den overbevisning på det tidspunkt, havde jeg naturligvis ikke ladet mig opstille for dette parti, det siger vist egentlig sig selv.

Når jeg dengang fik den opfattelse, at der var tale om en politisk proces, ja, så skyldes det i og for sig meget enkelt, at de forbydelser, man beskyldte hr. Glistrup for — de såkaldte forbrydelser, altså at han ikke betalte indkomstskat på trods af en stor indkomst — det var noget, som alle de mere indsigtfulde politikere og i hvert fald alle skatteembedsmænd var fuldstændig klar over var et logisk og klart resultat af den skattelovgivning, som de pågældende politikere havde lavet, og det var ikke alene et klart resultat, men det var også et ønsket resultat. Formålet var jo simpelt hen at få skabt fuld beskæftigelse og ad den vej få lønningerne i vejret. Det gjorde ingenting, så længe det bare ikke kom offentligt frem, men den dag denne formastelige hr. Glistrup stillede sig op og fortalte folk, at sådan var reglerne, ja, så havde politikerne to muligheder. Enten kunne de gå ud til befolkningen og sige: all right, sådan er reglerne, vi har lavet dem, og vi tager ansvaret for, at de er sådan. Eller også kunne de følge dansk tradition og sige: nu gælder det sandelig om at få befolkningens opmærksomhed afledt fra vores ubehagelige fortid, for vi skulle jo nødig blive gjort ansvarlig for noget som helst. Her følger man god dansk tradition. Man siger, når der sker et eller andet uheld i landsbyen: nu gælder det om at finde en heks, man kan brænde — derved er det egentlig ansvarlige jo blevet renvaskede.